

Kız ve Kurtarılan Hindi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kurtarılan Hindi

Ebru Mina TOMURCUK

Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve çakıllı yoldan çiftlik barınağına doğru seke seke yürüdü. Yeşil tulumu hışırdıyor, çantası kalçasına çarpıyordu. Çiftçi June kapıdan el salladı, hasır şapkası sabah ışığında parlıyordu. 'Bazı hayvanlarla tanışmaya hazır mısınız?' diye sordu. Maya o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık saçları zıpladı.

Çiftçi June, Maya'yı uykulu keçilerin olduğu bir ağılın ve su sıçrayan ördeklerle dolu bir göletin yanından geçirdi. 'Buradaki her hayvanın kendine özgü bir kişiliği var,' dedi June. 'Bazıları cesur, bazıları utangaç. Senin işin izlemek ve dinlemek.' Maya bir sonraki ağıla baktı ve bronz ile bakır tüyleri olan tombul bir hindi gördü. Parlak mavi-kırmızı bir kafası ve bir yana eğik bir kuyruk tüyü vardı.

Hindi hiç kıpırdamadan durdu. Kehribar rengi gözleri Maya'ya bakıp kırıldı. Sonra arkasını döndü ve otları gagalamaya başladı. 'Bu Pip,' dedi Çiftçi June. 'Biraz utangaç.' Maya sessizce bir kütüğün üstüne oturdu ve bekledi. Elini uzatmadı, yüksek ses de çıkarmadı. Sadece izledi. Bir süre sonra Pip ona doğru küçük bir adım attı.

Pip boynunu uzattı ve yumuşak, yuvarlanan bir 'brrrp' sesi çıkardı. Maya başını yana eğdi. 'Bu ne demek?' diye fısıldadı. 'Bu onun merak sesi,' dedi Çiftçi June. 'Kim olduğunu soruyor.' Maya gülümsedi ve ona yumuşak bir 'cuu' sesiyle karşılık verdi. Pip'in pembe ibiği kıpırdadı. Bir adım daha attı, sonra bir adım daha, ta ki Maya'nın aralıklı dişli gülümsemesini görecektik kadar yaklaşıp dek.

Maya çantasını açtı ve havuç cebinden bir avuç güvenli tohum çıkardı. Tohumları yerde küçük bir iz halinde serpti. 'Buyur Pip,' dedi yumuşacık bir sesle. Pip tohumların düşüşünü izledi. Sonra birini gagaladı, göz açıp kapayıncaya kadar hızlı. Mutlu bir 'gıdak-gıdak' sesi çıkardı ve eğri kuyruk tüyü sallandı. Maya güldü. 'Sanırım hoşuna gitti!'

Çiftçi June, Maya'ya yiyecek arama oyununun nasıl yapıldığını gösterdi. 'Tohumları yaprakların altına ve taşların arkasına sakla,' dedi. 'Hindiler aramaya bayılır.' Maya ağılın çevresine güvenli bir tohum izi yerleştirdi. Pip parlak kehribar gözleriyle izledi. Maya geri çekilir çekilmez hızla oraya koştu. Gagasıyla bir yaprağı çevirdi ve bir tohum buldu. Sonra gururlu bir 'prrrt-prrrt' sesi çıkardı.

Maya her gün Pip'i ziyaret etti. Onun farklı seslerini öğrendi. Keskin bir 'gıdak-gıdak' lezzetli bir şey bulduğu anlamına geliyordu. Alçak bir 'purr-purr' mutlu ve rahat olduğu anlamına geliyordu. Yüksek bir 'gıdak-gıdak' oynamak istediği anlamına geliyordu. Maya dikkatle dinledi ve kendi yumuşak sesleriyle karşılık verdi. Pip tüylü bir gölge gibi ağılda onu izlemeye başladı.

Bir öğleden sonra Maya tohumları delikleri olan küçük bir karton boruya sakladı. Pip ona baktı. Gagasıyla onu devirdi. Tohumlar takırdadı! Zeki bir 'tık-tık-tık' sesi çıkardı ve göğsünü kabarttı. Maya alkışladı. 'Çözdün!' Bir çam kozalağı ve birkaç yaprakla yeni bir oyun yaptı. Pip onu da çözdü, hem de öncekinden daha hızlı. Çiftçi June'un dediği gibi oyuncu ve zekiydi.

Pip'in favori bir oyunu vardı: kurdelenin peşinden koşmak. Maya bir çubuğa yumuşak kırmızı bir kurdele bağladı ve onu otların arasında kıpırdattı. Pip peşinden koştu, tombul bedeni sallanıyordu. Kurdelye yetişince sertçe çekmedi. Sadece tuttu ve mutlu bir 'brrrp' sesi çıkardı. Maya kıkırdadı. 'Sen yumuşak kalpli bir devsin,' dedi. Pip kehribar gözlerini kırptı ve bronz tüylerini kabarttı.

Diğer hayvanlar oyunları izledi. Keçiler meledi, ördekler vakladı. Ama Pip'in gözü yalnızca Maya'yı görüyordu. Ona özel numarasını gösterdi: bir daire çizip eğilebiliyordu. Maya da ona eğildi. 'Sürprizlerle dolusun,' dedi. Pip'in kırmızı bacak bandı güneş ışığını yakaladı. Maya onun arkadaşı olduğu için gurur duydu.

Sonra bir sabah Pip sessiz göründü. Tohumları için gelmedi. Maya kütüğe oturdu ve bekledi. Onu acele ettirmedi. Uzun bir süre sonra Pip yavaşça yanına geldi. Küçük, titrek bir 'cık' sesi çıkardı. Maya dinledi. 'Bugün utangaç hissediyorsun,' dedi yumuşacık bir sesle. 'Sorun değil.' Onun 'cık' sesi sakın bir 'purr-purr'a dönüşene kadar yanında oturdu.

Çiftçi June kapıdan gülümsedi. 'Görüyor musun?' dedi. 'Pip'in hızını belirlemesine izin verdin. Arkadaş böyle kazanılır.' Maya başını salladı. Pip'in sessiz günlerinin de onun kişiliğinin bir parçası olduğunu fark etti. Bir şeyi düzeltmesi gerekmiyordu. Sadece orada olması yeterliydi. Pip çizmesine yaslandı ve yumuşak, gürleyen bir 'brrrrp' sesi çıkardı.

O günden sonra Maya ve Pip'in bir rutini oldu. Önce yiyecek arama oyunu. Sonra kurdele kovalamacası. Sonra kütükte sessiz zaman. Pip'in sesleri Maya'nın anladığı bir dil oldu. 'Gıdak-gıdak' atıştırmalık zamanı demekti. 'Gıdak-gıdak' oyun demekti. 'Purr-purr' mutlu demekti. Ve 'brrrp' 'Burada olman güzel' demekti. Maya her birine karşılık verdi.

Maya küçük bir deftere Pip'in resimlerini çizmeye başladı. Seslerini ve ne anlama geldiklerini yazdı. 'Her hindi farklıdır,' dedi Çiftçi June'a. 'Pip utangaç, oyuncu ve zeki, hepsi bir arada.' Çiftçi June başını salladı. 'Tıpkı insanlar gibi,' dedi. 'Çiftlik hayvanlarının kendilerine özgü kişilikleri vardır. Sadece izlemen ve dinlemen gerekir.'

Barınaktaki son gününde Maya, Pip'e çantasının cebinden küçük bir havuç getirdi. Pip onu nazıkçe aldı ve uzun, mutlu bir 'gıdak-gıdak' sesi çıkardı. Maya Çiftçi June'a sarılıp veda etti. 'Geri geleceğim,' diye söz verdi. Pip onu kapıya kadar izledi, eğri kuyruk tüyü sallanıyordu. Son bir kez 'brrrrp' diye seslendi ve Maya da ona karşılık verdi.

Maya sarı yağmur çizmeleriyle eve yürüdü, kalbi sevinçle doluydu. Pip'in birçok sesini ve onun komik, zeki hallerini düşündü. Artık her çiftlik hayvanının kendine özgü bir şekilde özel olduğunu biliyordu. Sadece sabırlı olman, güvenli oyunlar yapman ve dikkatle dinlemen gerekir. Ve bunu yaparsan, eğri kuyruk tüylü ve yumuşak kırmızı bacak bantlı bir arkadaş bulabilirsin.